

Bjorn Blokzijl

Fun ForTwo

Er zijn zo van die auto's die eigenlijk geen concurrenten hebben. Al opereren ze in een bepaalde klasse qua grootte en qua prijs, het model is uniek. De Smart ForTwo is zo'n auto. Er zijn veel soorten auto's op de markt, maar een tweezitter met een motor op de achteras en een lengte van onder de drie meter vind je nergens anders. Toyota doet een poging met de IQ, maar deze is een stukje langer en heeft zitplaatsen achterin. Nu is de ForTwo licht getouchéerd om dit bijzondere model weer helemaal bij de tijd te laten zijn. Heeft de Smart nog steeds? Dit moet blijken uit een weekje rijden met de auto.

Unieke verschiĳning

Alles aan een Smart is bijzonder. Nog steeds zijn de auto's voorzien van een aan de buitenkant zichtbare 'kooi' met daartussen kunststoffen carrosseriepanelen die in alle kleuren van de regenboog en allerlei motieven te bestellen zijn. Onze testauto was voorzien van een glanzend zwart gespoten veiligheidskooi en donkere, matgrijze panelen. Samen met de stoere 15 inch Brabus-velgen maakt deze kleurstelling de auto tot een enigszins sportief ogende auto. Laat je de panelen vervangen door knalroze exemplaren, dan verandert de look echter direct. Zoals gezegd is de auto lichtjes gefacelift. De veranderingen zijn vooral optisch. Ten opzichte van zijn voorganger is de grille anders gemodelleerd en is het logo verplaatst van liggend op de neus naar een groot exemplaar in de grille. Ook is de neus voorzien van led-dagrijverlichting, waardoor deze een behoorlijk ander aangezicht heeft gekregen. Opvallend is de asymmetrische vormgeving van de spatborden achter. Aan de bestuurderszijde zit een

zwarte luchtinlaat voor de motor en aan de rechterzijde van de auto zit de tankdop. In het geheel is de Smart ForTwo nog steeds een bijzondere verschijning op de weg en vind je qua door de vele mogelijke kleurstellingen ook niet snel tweede die er exact hetzelfde uitziet.

Prettige eenvoud

Zit je eenmaal achter het stuurwiel dan vergeet je snel dat de buitenafmetingen beperkt zijn. Mede door de hoge zit, het glazen dak en de relatief grote voorruit heb je een enorm gevoel van ruimte. Ook voor de bijrijder is voldoende ruimte beschikbaar voor lijf en leden, al merk je wel - als iemand naast je heeft plaatsgenomen - dat de carrosserie niet erg breed is. Hoewel de vorm van het dashboard je een beetje doet denken aan de 'plank met instrumenten' van de aloude Kever, staat de kwaliteit van de gebruikte materialen op een hoog niveau. Verder was de testauto voorzien van een eenvoudig,

doch prettig audio/navigatiesysteem. De bediening hiervan is snel en intuïtief en het geluid is goed, voor een standaard installatie tenminste. Direct achter de voorstoelen zit de bagageruimte die voor zijn klasse best behoorlijk is. Al is de beschikbare ruimte niet zozeer groot, door de rechthoekige vorm is die ruimte wel te benutten. In de neerklappende achterklep is bovendien nog wat extra ruimte beschikbaar voor klein grut.

Subliem voor de stad

Een auto kan er nog zo gütig of sportief uitzien, de rijeigenschappen moeten ook goed voor elkaar zijn. Blijf je weg van de snelweg en van slecht wegdek dan heb je aan de ForTwo een fijn rijdend en prettig sturend autootje. Zowel besturing als de remmerij is scherp en vol gevoel te bedienen. Ook het kleine motortje achterin snort er vrolijk op los op bij snelheden tot ongeveer 100 kilometer per uur. Kom je daar boven, dan is de fut er

wel uit. Of je überhaupt harder wil rijden is de vraag. Op hogere snelheden is de auto weinig stabiel en zeer gevoelig voor kuilen, gaten, richels en zijwind. Voor een kort tijdsbestek is het niet zo erg, maar na een minuut of twintig beginnen we ons te ergeren aan de constante stuurcorrecties. In eerdere tests met de Smart viel de gerobotiseerde versnellingsbak negatief op. Misschien komt het doordat de ingenieurs de reactie- en schakeltijd gewijzigd hebben, ³ dat we in auto's hebben gereden met een ³g mindere bak, maar als je niet al te bruusk het gaspedaal beroerd schakelt de Smart nog niet eens zo slecht. Goed is anders, maar lange 'wachtijden' zoals de 2Tronic - te vinden in onder andere Peugeots - zijn verleden tijd. Hoewel de motor zich flink laat horen bij acceleratie en op snelwegssnelheden, is het gemiddeld testverbruik van 5,7 liter per 100km niet eens zo slecht. Met minder snelwegkilometers haal je de fabrieksopgave van 4,2 liter waarschijnlijk nog niet, maar wordt deze wel dichterbenederd.

Kinderen wel bezwaar

Het gros van de concurrenten van de Smart Fortwo is voorzien van een achterbank met twee of zelfs drie zitplaatsen. Vraag is echter hoe vaak deze gebruikt worden voor datgene waar ze voor bedoeld zijn: als plek om te zitten en niet voor de boodschappen? Heb je geen kinderen, dan blijkt in de praktijk dat de achterbank in 99% van de gevallen leeg blijft en enkel de voorste stoelen gebruikt worden. Voor al die mensen die aan enkel die twee genoeg hebben is de Smart ForTwo groot genoeg. Qua bagageruimte doet hij niet onder voor zijn concurrenten en de zitruimte is zelfs aan de ruime kant voor zijn klasse. Houd er echter wel rekening mee dat de auto zich niet plezierig voelt op de snelweg. Passen deze beperkingen binnen het gebruik dat je maakt van de auto, dan koop je met de ForTwo een goed afgewerkte, prettige rijdende stadsauto die ook nog eens geheel op smaak te brengen is.

Plus

- + Zeer wendbaar
- + Verrassend pittige motor in de stad
- + Ruimte zat voor twee

Min

- Zijwindgevoelig
- Stugge demping
- Versnellingsbak nog steeds niet top